

Journal of Social Sciences

Volume 10 | Issue 4

Article 1

1973-01-01

บทบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

บรรณาธิการ (1973) "บทบรรณาธิการ," *Journal of Social Sciences*: Vol. 10: Iss. 4, Article 1.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol10/iss4/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทบรรณาธิการ

“เอเชีย” เป็นทวีปที่มีอาณาบริเวณกว้างใหญ่ที่สุดในจำนวนทวีปต่าง ๆ ในโลก มีจำนวนประชากรมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ กันไป ซึ่งผลที่ตามมาก็คือ ความแตกต่างทางขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อถือในคติต่าง ๆ ดังนั้นจึงไม่น่าเป็นที่ประหลาดใจ ถ้าจะพิจารณาจากเหตุการณ์ความเป็นจริงทั้งในอดีตและปัจจุบันว่า “เอเชีย” เป็นดินแดนแห่ง “ปัญหา” หลายประการซึ่งยังแก้ไม่ได้

ในอดีต เอเชียตกเป็นเหยื่อของการล่าอาณานิคมของมหาอำนาจจักรวรรดินิยมตะวันตก ดินแดนเกือบทั้งหมดทวีป ต้องตกอยู่ใต้การยึดครองของมหาอำนาจต่าง ๆ กัน ในช่วงระยะเวลาเหล่านั้น บางดินแดนก็มีการพัฒนาทางการเมืองไปตามแนวความต้องการของประเทศเมืองแม่ หรือในบางดินแดนอาจไม่เกิดมีการพัฒนาใด ๆ เลย เพราะเป็นความประสงค์ของมหาอำนาจที่ยึดครองที่จะให้เป็นเช่นนั้น ดังนั้น ในการก่อกำเริบของของกลุ่มประเทศเหล่านั้น จึงประสบความลำบากมาก เพราะกลุ่มชนในประเทศไม่เคยมีประสบการณ์ของการรวมตัว ในรูป “องค์การ” มาก่อน แม้หลังจากได้เอกราชมาด้วยความยากลำบากแล้วก็ตาม ประเทศส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถสร้างเสถียรภาพทางการเมืองให้เกิดขึ้นได้ เนื่องจากปราศจากประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ทางการเมือง การฝึกฝนทางการบริหารประเทศ และประชาชนส่วนใหญ่ถูกรวบมาให้มีมาตรฐานต่ำเกินกว่าที่จะร่วมมือกันนำประเทศของตนให้ดำเนินไปตลอดรอดฝั่งได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่เกิดขึ้นปัจจุบันนอกเข้ามาแทรกแซงเพิ่มขึ้นอีก สาเหตุเหล่านี้ เป็นมูลฐานสำคัญของ “ปัญหา” ที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ในเอเชียทุกวันนี้

ขอบเขตของนักวิชาการเท่าที่พึงกระทำได้ในเรื่องนี้ ก็คือการเสนอความรู้เกี่ยวกับ “เอเชีย” ให้แก่ผู้ที่สนใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งหมายถึงการเลือกหยิบเรื่องราวต่าง ๆ ของเอเชีย ไม่ว่าจะเป็นกิจการภายในหรือภายนอกที่กระทบกระเทือนแต่ละประเทศ หรือเหตุผลของการกระทำบางอย่างในบางประเทศ หรือวิธีประพฤติปฏิบัติในบางเรื่องของบางประเทศ มาเผยแพร่ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนจำนวนความรู้ เกี่ยวกับเอเชียให้มากขึ้น ซึ่งอาจเป็นการนำไปสู่การช่วยแก้ “ปัญหา” ได้ในที่สุด